

Betreft : Reactie van de NVKL t.a.v.
Internetconsultatie Verzamelbesluit
Bouwbesluit 2012: BENG 2020.

Zoetermeer, 1 maart 2019

Deze reactie richt zich op het onderdeel 'BENG 2020'. Hoofdzakelijk omvat onze reactie drie aandachtspunten, waaruit drie voorstellen tot aanpassing volgen:

1. Ontwikkeling BENG-indicatoren;
2. Primaire Energifactor Elektriciteit (PEF);
3. Ontwikkeling bepalingmethoden.

1. Ontwikkeling BENG-indicatoren

Het is in een maatschappelijk belang om de energiebehoefte te beperken, hernieuwbare energie op te wekken en fossiele bronnen zo efficiënt mogelijk in te zetten tegen de laagst mogelijke maatschappelijke kosten. In 2015 is een eerste handreiking BENG gepubliceerd in opdracht van het Ministerie van BZK, waarin de methodiek en voorgenomen eisen toegelicht zijn. De NVKL constateert echter dat de voorgestelde BENG-eisen (2018) sterk versoepeld zijn ten opzichte van de in 2015 gepubliceerde eisen. Uit de gepresenteerde voorbeeldberekeningen blijkt dat eenvoudig aan de BENG-eisen 2018 kan worden voldaan afhankelijk van de gekozen warmtepomp, zonder de toepassing van PV-panelen of met veel minder PV-panelen dan nu gebruikelijk is. Gevolg hiervan is dat het beleidsvoornemen om meer energie duurzaam op te wekken onvoldoende prioritair is.

De NVKL stelt voor om een aanpassing aan de indicatoren door te voeren, zodanig dat

- **De BENG 1 indicator (grenswaarde energiebehoefte) voor woningbouw op 40 kWh/m²/jaar wordt gesteld.**
- **De BENG 2 indicator aangescherpt wordt zodat deze ten minste gelijk of beter resultaat biedt voor het primair fossiel energiegebruik zoals bij de huidige energieprestatiecoëfficiënt EPC van 0,4**

2. Primaire Energifactor Elektriciteit (PEF)

De NTA8800 is de bijbehorende berekeningsmethode voor de energieprestatie van gebouwen, om te toetsen of een gebouwontwerp voldoet aan de grenswaarden van BENG. Een beleidsmatig bepaalde factor in deze berekeningsmethode is de Primaire Energifactor Elektriciteit (PEF). De PEF-elektriciteit vertaalt zich naar het nationaal rendement op elektriciteitsopwekking. De huidige PEF-elektriciteit bedraagt 2,56 (rendement op elektriciteitsopwekking van 39%). Het Ministerie van Binnenlandse Zaken heeft, op voorstel van het Ministerie van Economische Zaken, de energiefactor voor elektriciteit vastgesteld op een waarde van 1,45. Dit komt overeen met een opwekkingsrendement (op bovenwaarde) van 69%.

De PEF van 1,45 is ten opzichte van de waarde uit 2015 (2,15) ambitieus te noemen. Zonder ambitie worden de Europese klimaatdoelstellingen niet gehaald dus is deze ambitie ons inziens gegrond. Echter, een PEF van 1,45 kan ertoe leiden dat inefficiënte en onduurzame systemen goed presteren op dit punt. Denk bijvoorbeeld aan weerstandverwarming waarvan het COP, i.e. rendement, maximaal 1 bedraagt. In combinatie met de (versoepelde) BENG-eisen 2018 is dit een eenvoudige keuze voor bouwers die het niet nauw nemen met verduurzaming en directe weerstandverwarming als goedkoop alternatief zien. Derhalve pleiten wij voor een minimum COP op verwarmingstoestellen om dit fenomeen te bestrijden. Een COP van 1.4 zou wat ons betreft een goed voorstel zijn. Op deze manier wordt voorkomen dat de gebruiker straks wordt opgezadeld met een goedkoop systeem, maar tegelijkertijd met een hoge elektriciteitsrekening.

Volgens de NVKL is een PEF van 1.45 aanvaardbaar mits er minimum-efficiencyeisen worden gesteld aan systemen die dienen als primaire verwarming. Qua minimumeis denken wij bijvoorbeeld aan een COP van 1.4.

3. Ontwikkeling bepalingmethoden

De NVKL vindt het zorgelijk dat er normen en methodieken (BENG, NTA8800, NEN1087) worden opgesteld die onder grote tijdsdruk tot stand komen waardoor er onvoldoende ruimte is geboden om te komen tot een naar mening van de deelnemende achterban voldoende gedegen uitwerking van een aantal normparameters en te veel gebruik wordt gemaakt van ruw bepaalde forfaitaire waarden en onvoldoende uitgewerkte bepalingmethoden. De NTA8800 zou vooral gericht moeten zijn op een bepalingmethode om met nauwkeurigheid het feitelijk energie gebruik te definiëren zonder gebruik te maken van vooraf bepaalde forfaitaire of te weinig nauwkeurig vastgestelde waarden die een te grote afwijking in de hand kunnen werken.

Daarnaast lijkt het verstandig om monitoring van het feitelijk verbruik en daarmee het werkelijke energiegebruik te kunnen vergelijken met het berekende verbruik ter validatie van de berekeningsmethodiek met de fysische werkelijkheid en de input te gebruiken voor verbeteringen van de robuustheid van de methodiek.

De NVKL pleit daarom voor de ontwikkeling van methoden om gebouwen te beoordelen op uiteindelijke energieprestaties eerder dan een methodiek met veel forfaitaire parameters en monitoring van werkelijke energieprestaties van gebouwen.